

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867561302224/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

komme ogsaa ud, hvor *Luzie* vipper, hvor Du faaer en kold Overhaling, og imellem kan Du ogsaa gjerne faae af mig en *Lussing* eller et solid *Nakke*drag, og da kan Du ikke løbe igjen, min *Dreng*! Det er heller ikke hver Dag, som idag, at vi drikke *Kaffe* og spise *Suurbrod*! Sov Du nu i den lille *Køie*, der ligger Du, som om Du laae i Din *Moders* *Dragkistesuffe*!»

Peter Wik sad paa *Dækket* med sin *Grog* og sin *Pibe*, *Christian* gik til sin lille *Seng*. From *Tillid* til *Gud* opfyldte hans *Tanker*, det var som om det *Hellige* svævede ham nærmere.

I den tidlige *Morgenstund* steg han, som han var vant til, ud af *Sengen*, det gjorde et godt *Indtryk* paa *Skipperen*.

«Du har det nok, ligesom *Hønsene*, Du er tidlig tilbeens. Det maa jeg lide! men bedst bliver det dog, at Du seiler *landværts*, til Du faaer *Papirene* klarede, og *Mutter* siger, at Du kan *stryge*! *Gud* hjælpe mig, nu flæber han! Du er en rigtig *Salvandsfisk*!»

«Han bliver hos Dig, *Morbrotter*!» bad *Luzie*, da hun kom og hørte *Christians* *Sorg*. «Min *Moder* gaer endnu *aften* over til hans *Forældre* og fortæller det *Hele*. Han har ingen *hjemme*, der er ham en god *Morbrotter*, som Du er mig!» og hendes lille *Haand* gled *kjærligt* over *Morbrotterens* *rynkede* *Kind*.

«Nei see, kan Du ikke allerede salig *Madam Peter Wiks* *Manerer*, naar hun vilde have mig i smult *Vaude*! De *Fruentimmer* ere nogle *løserlige* *Spilleværker*!»

Luzie vedblev sin *sikre* *Overtalelseskunst*, og *Christian* maatte blive, til man hørte *Forældrenes* *Bestemmelse* med ham.

Allerede næste *Dags* *Middag* kom *Maria* til *Svendborg*, hun var alene og søgte strax til *Skiber*, *kyssede* *Drengen* og *skjendte* *tillige*.

«Herre *Gud*, saaledes at løbe fra os! ja, Du er Din *Fader* opad *Dage*! ham havde jeg ogsaa *Sorg* af! Du skal ikke troe, at jeg vil prygle Dig, *skjøndt* Du kunde have ganske godt af det. *Prøv* Du nu paa, hvorledes det er ude mellem *Fremmede*. Jeg veed nok, hvad jeg har gaet igjennem med Din *Fader*! og troer Du, at jeg havde giftet mig igjen, dersom Du ikke havde været. Jeg *danser* ikke paa *Roser*, kan Du troe, men Du er et *Pib*, det er Du! *Seil* kun bort med *Skibet*, og naar saa det forgaar med *Top* og *Tav*l, saa har jeg den *Sorg* til!»

Det var omtrent *Samtalen* og *Christian* var nu *Matrosdreng*. Et *Slags* *Contract* blev sluttet; det eneste i denne, han ret havde inde,